

er større afgrænsningsproblemer end dem, vi har i dag, så for mig at se, er det derfor et spørgsmål om, at skatteministeren og Socialdemokratiet altså ikke vil være med til ordningen, og det samme kom jo til udtryk hos den socialdemokratiske ordfører.

Jeg vil godt komme med et par bemærkninger til den radikale ordfører, fru Elisabeth Arnold – nu er det en skam, hun ikke er her og kan høre roserne; det er ikke så ofte, at jeg får lejlighed til at rose De Radikale.

Det, jeg hørte, var, at De Radikale egentlig meget gerne vil være med til det her, men fordi man nu sad i det regeringssamarbejde, man sidder i, var man bundet op af den socialdemokratiske tænkning og havde derfor ikke mulighed for at støtte et ellers meget fornuftigt forslag.

Ellers vil jeg sige, at når Venstre og De Konservative fremsætter dette beslutningsforslag, er det jo, fordi vi finder det ganske urimeligt, at en medarbejder, der ud over alle de lidelser, sygdommen medfører, også – som loven er i dag – bliver økonomisk hårdt straffet, når en virksomhed vil betale for den pågældende medarbejders behandling for en lidelse, der måske medfører et langt fravær fra arbejdspladsen.

Vi har alle en interesse i, at en medarbejder, der får behov for behandling, en operation eller andre nødvendige sundhedsydelser, bliver behandlet så hurtigt som muligt. Er der en virksomhed, der vil betale for sin medarbejder, ja, så sparer vi omkostningen i den offentlige sektor og har altså pengene til behandling af en anden patient. Det betyder, at vi kan behandle flere patienter for de samme offentlige kroner. Og det betyder også, at vi kan reducere ventelisterne, enten fordi behandlingen foregår i privat regi, eller fordi man med den øgede tilførsel af ressourcer kan foretage behandlingen i det offentlige sygehusvæsen.

Det er selvfølgelig også vigtigt for Venstre, at den pågældende patient bliver behandlet så hurtigt som muligt. Vi lægger vægt på, at ingen patienter skal vente længere end allerhøjest nødvendigt på behandling.

Det betyder også meget, at virksomhederne i videst mulig udstrækning kan disponere over medarbejderne, og at vi undgår lange sygdomsperioder, sygdomsmeldinger, som i mange tilfælde vil betyde nedsat produktion, enten det er i fremstillingsprocessen eller det er i servicevirksomheden. Og hvad der kan vise sig at være et endnu større problem: Hvis en medarbejder bliver

uarbejdsdygtig i så lang tid, at der er risiko for udstødelse af arbejdsmarkedet, en udstødelse, der kan give store menneskelige og økonomiske problemer.

Forslaget her er jo godt i tråd med regeringens idé om at lægge det sociale ansvar ud til virksomhederne. Og der er ikke mange skattekroner i det for staten set i den store sammenhæng, men der er en kæmpe signalværdi over for virksomhederne, over for medarbejderne i at sige: Når I påtager jer et medansvar, kommer vi ikke og straffer jer med en stor regning.

Jeg havde som sagt håbet, at forslaget kunne nyde bred opbakning i Folketinget. Det er et forslag, der giver medarbejderen hurtigere behandling, og som jo igen giver større chancer for det optimale behandlingsresultat. Arbejdsgiveren får en god medarbejder hurtigere på benene, samfundet sparer penge til behandling, og vi afkorter ventelisterne.

Så det er jo et af de forslag, hvor alle kan være vindere og ingen tabere, men jeg håber – og det skal være mine afsluttende bemærkninger – at udvalgsarbejdet vil overbevise i hvert fald et flertal i dette Ting om, at det her forslag tjener alle.

Formanden:

Så vil fru Anna-Marie Hansen få ordet i anden omgang.

Anna-Marie Hansen (S):

Lad mig give et svar til Venstres ordfører.

Alle de urimeligheder, som Venstres ordfører lige har opremset her, kan jo netop løses af de nugældende skatteregler. Og det er helt hen i vejret at påstå, at ventetiden kan reduceres ved, at man sender folk på privathospitaler.

For det første er der et begrænset antal sengepladser på de private hospitaler, og for det andet kommer alle de behandlende læger jo fra det offentlige system og bruger deres fritid dér; så meget fritid håber jeg ikke de har, når de samtidig skal bestride et job i det offentlige.

Fru Gitte Seeberg fra De Konservative kom også med argumenter for, at der er en økonomisk gevinst ved at følge et lovforslag, hvor man indfører skattefritagelse for arbejdsgiverbetalte sundhedsudgifter.

Ud fra alle økonomiske betragtninger og internationale undersøgelser er det sådan, at der ikke er hold i alle de økonomiske argumenter, som både Venstre og De Konservative kommer med. Tværtimod er det sådan, at der netop